Ч. 47. Четвер 28 лютого (13 марта) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостовах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Рада державна. — Справа бурска в прускім соймі. — Дальші вісти про поражку Англійців в полудневій Африці.)

На вчерашнім засїданю палати послів вела ся дальше буджетова дискусия, а именно о водних дорогах. П. Кульп обговорював потреби Морави. Пос. Козловский в обширній промові говорив о реґуляциї рік, а особливо в Галичині, котра під тим взглядом найбільше упосліджена. По промові пос. Козловского слідував ряд фактичних спростовань. Відтак принято цїлий розділ „дороги і будівлї водні“ і приступлено до наради над буджетом міністерства кравової оборони. Забирало голос кількох бесїдників, як Бянкіні, Гец, Гібеш і Ціммер. При кінци засїданя внесено кілька інтерпеляций. На тім о годині 7-ій предсїдатель закрив засїдане. Слїдуюче нині о годині 10-ій рано.

В прускім соймі в часї дискусиї над буджетом міністерства справ заграничних забрав голос секретар державний Ріхтгофен і повідомив палату о відповіди англійского правительства на просьбу німецкого „стоваришеня для несеня помочи Бурам“ о дозвіл на висилку ріжних річий для Бурів без оплати мита. Англійске правительство відповіло, що о скілько буде можливе увзглядни̂ть ту просьбу, але під услівем, що вільно єму буде посилки переглядати. Німеччина — сказав секретар держ. Ріхтгофен — єсть першою державою, котра так зробила в інтересї гуманности. Не можна домагати ся увзгляднення всїх бажань, треба уважати, що можна зробити в даних обставинах. Жертви, які Анґлїя потерпіла в полудневій Африцї, зробили єї дразливою. То легко витолкувати і тому треба уникати всього, що неприємно доймало би Анґлїю. Хто инакше робить, шкодить інтересам Німеччини. Треба поводити ся критично і справедливо. Після гадки бесїдника не принесе то цїлком шкоди народному достоїнству Німеччини, коли в таких хвилях як теперішна вискаже ся співчутє льордови Метуенови. Коли будемо жили в згоді з нашими свояками в Анґлії — сказав вкінци Ріхтгофен — то тим самим принесемо також велику користь нашим своякам в полудневій Африцї.

Дальша телєґрама Кіченера, відчитана в англійскім парляменті про побіду Бурів, доносить: Вози льорда Метуена, тягнені волами, випереджували о яку годину дороги головний відділ. На той головний відділ напали над раном Бури в силї 1500 людий. Початком поражки було то, що сполошили ся конї. Загальний переполох і замішанє були тим більші, що всї Бури були одїті в анґлїйскі уніформи. Бури мали кілька великих армат. Метуен ранений в ногу. — Times обговорюючи поражку льорда Метуена пише, що послїдні вісти надсилані з полудневої Африки Кіченером будять поважні сумніви Бури в борбі були чисельно сильнїйші як Анґлїйцї. Дивно як Анґлїйцї могли не знати о так сильнім відділї Бурів і о тім, що він недалеко від них. Ґенерал Делярей дуже спосібний і треба було против него вислати значнїйшого ґенерала. — В палатї послів спитав Лямберт, чи правительство не наміряє супротив послїдної поражки Метуена вислати нову підмогу до полудневої Африки. Бродрік відповів, що льорд Кіченер кілько разів схоче тілько разів одержує підмогу. На другий місяць від'їде на єго жадане знов 6000 люда до полудневої Африки. — Переважна часть анґлїйскої праси заповідає, що по тій поражці Анґлїя ще упертїйше буде вести борбу, аби цїлком підбити полудневу Африку.

Новинки.

Львів дня 12-го марта 1902.

— **О. Йоан Бриттан**, приходник в Торчиновичах коло Самбора, жертвував 20.000 К. на будову іконостаса для церкви в містї Яворові.

— **Загальні збори** філїї товариства „Просьвіти“ в Коломиї відбудуть ся в четвер дня 20 н. с. марта 1902. З тої нагоди відбуде ся: І. О годині 9-ій богослужене в приходскій церкви і панахида за померших членів „Просьвіти“. II. О годині $11^1/_2$ зачнуть ся в маґістратскій сали загальні збори членів і тих, що хотїли би вписати ся в члени товариства „Просьвіта“ і відбудуть ся в слїдуючім порядку: 1. Отворене зборів. 2. Справоздане секретаря. 3 Справоздане касиєра. 4. Вибір і справоздане контрольної комисиї. 5. Внесеня членів. 6. Виклад з „Садівництва“ Вп. п. Ів. Пйо-

37) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого видання.)

(Дальше.)

Намет, до котрого ішов карлик, був великий, сорокатий, і не ріжнив ся нічим від многих подібних, що стояли коло него. Двері, котрими входило ся до середини, були широкі, але тепер замкнені кусни̂м грубого полотна.

Нему всунув ся помежи стїною намету а полотняними дверми, та увійшов до майже круглої многостїнної середини, понад котрою стіжковата криша спочивала на жердці мовби на якім стовпі.

На земли під наметом, повній пороху, були розстелені кусні старих витертих ковріз, а на них сидїло кілька молодих женщин в ріжнобарвнім одїню, а якась стара жінка поралась коло них та прикрашувала їх. Она красила їм нїгтї на пальцях від ніг і рук оранжевою краскою, а повіки і рісниці підмальовувала местемом на чорно, щоби їх очам надати яснїйшого блеску, на лице натирала білої і червоної краски, та мастила волосє пахучим олійцем.

Під наметом було дуже душно, а дівчата не відзивали ся анї словом. Заперли дух в собі і сидїли, не рушаючись. Лиш від часу до часу одна або друга сягнула по неполиваний збанок з водою, що стояв на земли, щоби напити ся, або отворила коробочку, щоби виймити з неї нову пігулочку кифі та взяти в помальовані уста.

Під стїною намету стояли музичні інструменти: бубни, флєти і лютні, та чотири решітки. На телячій шкірці одної решітки спала кітка, котрої красні котятка бавили ся дзвіночцами другої решітки.

Задними дверми намету входила і виходила якась муринка, що забирала і виносила глиняні миски з останками страв, котрі поприсїдала була хмара мух та комарів, та зазбирувала лупинки з ґранатових яблок, кришки хлїба і листє чеснику, що стояли та лежали на однім із ковріз, яко останок обіду дівчат, котрий они вже кілька годин тому назад були спожили.

Стара Гект сидїла осторонь від дівчат на якійсь помальованій скрини, виймила якусь печатку з торбинки, та відозвала ся до служниці:

— На, возьми отсе кадило [1]) і кинь шість зерен з него на грань, а все отсе гадє — і она показала при тім на мухи, що роїли ся коло мисчини, котру держала в руцї, — щезне зараз. Коли хочете, то я вам вижену і миши, та й гадюни виключу з їх нор, ще лїпше, як тї єреї, що так дуже носи в гору задирають.

— Держи собі свої чари для себе, — відозвалась одна з дівчат, охриплим голосом. — Від коли ти мене зашептала і дала менї чогось напити ся, щоби я стала знову тонка і гнучка, то менї кашель цїлими ночами не дає спати, а коли я танцюю, то ноги підомною млїють.

— Але ти все-таки стала тонша, — сказала на то Гект, — а незадовго вже й не будеш кашляти.

— Бо умре, — шепнула служниця до старої. — Я то знаю. Такий буває конець їм майже всім.

Матір карлика здвигнула плечима і встала із скрині, коли Нему влїз до намету.

Та й дівчата добачили малого, та наробили такого крику, котрий годі описати, а котрий подібний до крику курий; такий крик [2]) підоймають звичайно женщини на вcходї, скоро їх щось зворушить.

Дівчата знали карлика дуже добре, бо єго мати заходила лиш до їх намету, коли приходила до Теб, а найсьміливійша з них відозвала ся:

— Таже ти виріс від того часу, як був послїдний раз у нас.

— Та й ти також, — відповів Нему борзо, — то видко по твоїм ротї.

— А в тобі тілько злоби кілько й росту — відтяла ся дівчина.

— Ну, то хиба моя злоба не велика, — засьміяв ся на то карлик. — Здорові були,

[1]) Рецепти, як нищити згадані шкідливі зьвірята, знаходять ся в папирусї Еберса.

[2]) Крик той називають „загаріт“.

тровского. інспектора шкіл народних. 7. Розльосоване щеп овочевих дерев межи членів коломийскої филії „Просьвіти“, котрі зложили вкладку на рік 1901. III. Вечером того дня відбуде ся в сали каси ощадности Концерт присьвячений памяти Тараса Шевченка, а уряджений заходом всїх україньско-руских товариств в Коломиї. Сим запрашаем Вп. членів товариства „Просьвіти“, а також всїх сьвідомих селян читальників до як найчисленнїйшої участи в`зборах і концерті. — Виділ коломийскої филії „Просьвіти“: *Л. Кузьма*, голова, *А. Печерский* заст. голови, *Ів. Гомин*, секретар, о. *Н. Гриньовский*, касиер, *Ів Раковский*, бібліотекар, Др. *А. Кульчицкий*, *В. Дутчак*, *Ом. Колодницкий*. *Л. Посацкий*.

— **З перемиской епархії.** Йоан Гаврилишин, поч. крилошанин і парох в Камінцї лїсній, іменований поч. шамбеляном Є. Сьвят. Льва XIII. — Канонїчну інституцию дістали: Вандзіляк Конст. на Лімну, Скроцкий Мих. на Устріки гор., Гумецкий Юліян (молод.) на Любелю, Попель Мих. на Липе, Зубрицкий Алекс. крилош. капітули іменований заступником суду супружеского, Мриц Мих. крилош. капітули заступ. проф. права канонїчного в духов. семинарії, Чабан Назар духовником семинарії. — Завідательства одержали: Яминьский Север. в Михалевичах дек. Комарн., Клюк Волод. в Явірци, Гойдиш Волод. в Ждинї, Скубиш Йоан, укінчений богослов архіепархії львівскої, принятий в канонїчну звязь епархії.

— **З Триєсту** доносять: Оногди о годинї 8-ій вечером зірвала ся нагло підчас найкраснїйшої погоди велика буря. Море було так розбурхане, що филї залили береги т. зв. „Мольо“. Богато лодий моряцких було в найбільшій небезпечности. Буря, котра звичайно тревае пів години, тревала тим разом до полудня. Рух трамваїв здержано. Шкоди суть значні.

— **В Будапештї** на ринку Марґарети запав ся вчера дах одного з домів. Пять осіб пожило смерти.

— **Загальні збори** товариства „Сільский Господар в Олеську“ відбудуть ся в Олеську дня 18 н. ст. марця (вівторок) 1902 р. о год. $^{1}/_{2}$11 перед полуднем в сали будинку шкільного з проґрамою слїдуючою: Отворене зборів, 1. справоздане виділу з дотеперішної дїяльности товариства і то: а) справоздане секретаря; б) справоздане касиера. 2. виклад Вп. В. Короля: „як управляти бараболї?“ 3) виклад. Вп. о. А. Глодзїньского: „як сушити овочі і як виробляти овочеві вина?“ 4. Зміна декотрих постанов (§§) дотеперішного статута Товариства. 5. вибір нового виділу (з 8 членів і 4 заступників) товариства. 6. внесеня членів. Потім вильосовує ся і то виключно поміж селян міщан-членів товариства деякі предмети. Від виділу товариства „Сільский Господар в Олеську“ предсїдатель товариства *о Т. Дуткевич.*

— **Штудерний маґістрат.** В містї Ярославі намножило ся тілько жебраків і волоцюгів, що годі було від них обігнати ся. Нараз межи жебраками розійшла ся вість, що в маґістраті дають кождому жебракови по коронї. Річ ясна, що жебраки хмарою обступили маґістрат і по черзї входили до середини. Але там замість дати їм по коронї, перепитано кождого, звідки є родом, а в додатку ще кождого зревідовано. При деяких найдено значнїйші квоти, а при однім книжочку щадничої каси. З понад сотки жебраків, ласих на корону, лише чотири належали до громади Ярослав. Всїх инших другого дня шупасом вислано до родимого місця на загальне вдоволенє явославского населеня.

— **От який конець пяницям!** Юра Горецкий господар з Печенїжина вертаючи дня 24 лютого с. р. вечером пяний з весїля переходив по кладцї через річку, впав до води і утопив ся. — Дня 4 с. м. вечером найдено на полях коло громади Теофіпольки, пов. бережаньского тїло замерзлого Павла Светиньского, селянина з Теофіпольки, котрий, видко пяний, вертав з Козови домів та замерз серед поля.

— **Нещаслива пригода.** Стефан Миськів, господар ґрунтовий із Зарваницї вибрав ся за орудками до Вишнївчика та пустив ся навправець по ледї через Стрипу. Нещастє хотїло, що лїд заломив ся і Миськів утопив ся. Незадовго опісля найдено єго тїло і занесено до єго дому.

— **Пташки в клїтцї.** Від давного часу тернопільскі купцї замітили, що на зелїзничім двірци пропадають їм товари а головно збіже. Не було ваґона, де би злодїй не лишив по собі слїду. Жандармерия довго слїдила за злодіями і вкінци найшла їх на передмістю. Доси увязнено трех молодих волоцюгів. Імовірно злодії стояли в змові з якимсь робітником стацийним.

— **З Перемишля** доносять: Минувшого тижня на двірци, коли вже відійшов був поїзд до Кракова, знайдено в почекальни третої кляси на лавцї малий клуночок, з котрого виходив плач дитини. Закликано полїцияна і лїкаря а ті сконстатували, що в клуночку находить ся немовлятко, хлопятко з того самого племени, що й Мойсей, котрого, як звістно, стрітила була подібна судьба. Зразу був здогад, що то мати в поспіху забула дитину, бо й до нинї по ню не зголосила ся. Маленьким Мойсеєм заопікувалась полїция. Під ту пору, коли полїцийно-лїкарска комісия радила над тим, що робити з найденою дитиною, якийсь проворний хапун вхопив якомусь купцеви валізку і річи та втїк з ними без слїду.

Господарство, промисл, торговля, гиґієна і виховане.

Ради господарскі.

— Що робити, коли озимина вимерзне? Сегорічна зима така, що господаря просто бересь розпука і коли настане правдива весна, то єму прийде ся більше як коли небудь подумати над тим, що робити, коли озимина вимерзне? Найпростїйша відповідь на то була би: переорати і обсїяти на ново. Але то легко сказати, а для господаря не так легко і не завсїгди порадно зараз так зробити. Насамперед треба переконати ся, чи засіви дїйстно зовсім вимерзли. Коли мороз лиш повитягав ростинки на верх, та розкрив корінцї, то досить лиш привалкувати озимину гладким валком. Коли же ростинки, всї, вимерзли дїйстно, — а то пізнати по тім, що они аж до самого споду, аж до насінного зерна помякли і зробили ся блїдо-сірі — то треба зараз скоро лиш земля підосхне, переорати і обсїяти на ново. В сїм случаю оре ся дуже мілко. З переоранєм однакож не треба дуже спішити ся, бо може бути, що в теплїйшій

дївчата. Беза вам помагай малювати ся. Здорова була, мамо, ти казала мене закликати?

Стара кивнула головою, карлик сїв собі коло неї на скриню і обоє стали щось шептати з собою.

— Який же ти запорошений — сказала Гект. — Не вжеж ти серед сеї спеки гонив пішки?

— Мій осел згинув — відповів Нему — а у мене нема гроший купити собі зьвіря під верх.

— То початок будучої сьвітлости — зареготала ся стара. Ну, та й як поладнало ся?

— Паакер нас виратував — відповів карлик — а я вертаю з довгої розмови з намістником.

— Ну, та й що?

— Він тобі відновить вільний лист, скоро віддаш єму могара в єго руки.

— Добре, добре. Я би лиш хотїла, щоби він до мене прийшов; розуміє ся, що перебраний; я би....

— Він би того не зробив, та й я не хотїв єму дораджувати неможливого; то було би нерозумно

— Гм — замуркотїла стара — може й правду кажеш; бо хто хоче чогось часто жадати, той повинен лиш того бажати, що можна зробити. Хто зухвало домагає ся, той може на завсїгди стратити ласку у своїх покровителїв. Побачимо, побачимо. Та й що ще більше чувати?

— Войско намістника побило Етіопців та везе великі скарби до Теб.

— Буде можна ними людий підкупити — замуркотїла стара. — Добре, добре!

— Паакерів меч виострений. Я би за житє мого пана не дав більше, як маю в кишени, а ти знаєш, чому я бродив в поросї.

— Можеш домів поїхати — сказала на то Гект і дала малому срібну обручку. — А чи проводир видів твою господиню Неферту?

— Там таке наробило ся, що аж диво — сказав карлик і розповів своїй матери, що було межи Катутею а Нефертою. Нему мав добрий слух і не пропустив анї слова з того, що підслухав.

Стара слухала єго з напруженою увагою а відтак замуркотїла:

— Видиш ти, видиш! Преці раз щось незвичайного! Що звичайно між людьми діє ся, то огидне, все одно чи в палатах, чи в простих хатах. Матері всї як одна то малпи, що охотно дають ся і на смерть замучити своїм дїтем, котрі їм за то зле віддлачують ся, а жінки то люблять нащурувати уха, коли їм хтось розповідає про зле поступованє їх мужів. Але твоя господиня то не аби яка!

Стара споглядала задумана в землю а відтак говорила дальше:

— А впрочім і то дасть ся дуже просто пояснити та й не єсть незвичайнїйше як позіванє онтих утомлених повійниць. Ти менї одного разу розповідав, що то радість бере дивити ся, як матїр і донька стоять побіч себе на возї, коли їдуть на торжество панеґіріїв [3]. Ти казав, що Катуті старає ся також, щоби цьвіти в єї волосю годили ся до краски єї одїня. А для котроїж з них при такій нагодї вибирають насамперед одїнє?

— Завсїгди для господинї Катуті, котре не може обійти ся без деяких красок — відповів Нему живо.

— От видиш — засьміяла ся чарівниця — то мусить так бути. Тота матїр думає насамперед о собі і о тім, що хотїла би осягнути. Але то за високо для неї і она допче по всїм, що близько неї, навіть і по своїй дитинї, щоби лиш то осягнути, що їй забагає ся. Аби я так здорова, що она посилає Паакера Менї на карк, бо тота жінчище готова би за очи своєї доньки і в мори грати та віддати єї хоч би й за хорта, коби лиш через то здїйстнили ся єї честилюбиві пляни.

— Але Неферт? — спитав малий. — Треба тобі було єї видїти. З тої голубки зробила ся львиця.

— Бо она любить Мену так як єї матїр себе саму — відповіла стара. — Поети сказали би: „Она єго повна“. А то у неї дїйстно так єсть! Там нема місця на щось иншого. Она хоче лиш одно мати і горе тому, хто би єї зачепив!

— Та я видів вже залюблені жінки — сказав на то Нему — але...

— Але — зареготала ся нараз стара так, що аж дївчата оглянули ся — але тоті не таке виробляли як твоя господиня Неферт? Я тобі то й вірю і на тисяч знайдесь може одна, котру нападе така слабість, що робить ще більше шалений біль як отруя з кушітских стріл в отвертій ранї, а від котрої труднїйше вилїчити як від висиханя, від котрого прийдесь умирати онтій повійници, що кашляє. Кого злий дух тої хороби нападе, той такий нужденний, як би який проклятий, або також — при сих словах голос єї змінив ся — щасливійший як боги, кілько їх є. Я то все знаю — все, бо й мене одну з поміж тисяч було таке напало, та ще й нинї....

— Ну? — спитав карлик.

— Глупота — забурмотїла чарівниця і витягнула ся мов би пробудила ся. — Пусте! Той, котрого я маю на думцї, вже давно помер, а хоч би й нї, то менї було би все одно. Всї мужчини один як другий, а Мена буде такий сам як і инші.

[3]) Торжественні збори, підчас котрих відбували ся також річні торги.

порі засіви ще прийдуть до себе; іменно коли настане тепле і вохке верeмя, то ростинки можуть ще розрости ся і добре зародити. Також треба уважати на то, чи цілі засіви вимерзли, чи може лиш поодинокі ростинки, так, що межи ними знайдуть ся ще й другі, котрі суть зовсім здорові. Коли же би з початком весни було і студено і сухо, то таки найлїпше буде переорати і на ново обсіяти. В сім случаю коли треба переорати пшеницю, сіє ся на добрих глинковатих землях яру пшеницю, скоро би єї можна засіяти ще в марті; пізнійше на теплих ґрунтах сіє ся ячмінь, а на студених овес. Переоране озиме жито обсіває ся ярим. Хто займає ся більше годівлею худоби, може на переоранім поли сіяти також пашну морку і бураки або мішанку на зелену пашу.

— Хто купує насінє, повинен знати, від кого купує, і не дати ся зловити на то, що хтось єго захвалює. В теперішних часах захвалюють таке множество всїляких ростин, що можна би гадати, що захвалювані ростини можуть таки справді чуда доказувати. Тимчасом, то все не правда, і неодно таке шумне захвалюванє обчислене лиш на затуманенє людий та на використанє легковірних, як ось показує слїдуючий случай. Якийсь того рода „промисловець" з Берлина розписав по цілім сьвіті, що єму удало ся виплекати таку нову ростину, котра чуда доказує, бо она дає десять разів більше пашї, як конюшина, і десять разів більше зерна, як пшениця, та доходить до висоти 3 або й 4 метрів. Насінє тої ростини продавав він по 2 К. за 250 зерен. Директор швайцарскої стациї досьвідної для насіння в Цюріху, Штеблер, спровадив собі то насінє, і переконав ся, що то насінє ростини, званої муриньским або перловим просом, котра росте в Суданї, в горячім краю середної Африки, і котра, як то показало ся ще в 1882 р., для нас в Европі зовсім не придатна. З одного кільоґрама того насіння можна би наробити $752\frac{1}{2}$ порций по 250 зерен, значить ся, ціле кільо того насіння коштувало би після тої цїни яку той „промисловець" каже собі платити за одну порцию, аж 1505 Кор. Чистий заробок! Дальші доходженя показали, що той чоловік анї не господар, анї не має склепу або якогось складу, що сам купує то насінє, і платить за кільо що найбільше дві корони, і зарабляє простим туманенєм величезні гроші, бо дістає денно по 40 до 60 переказів грошевих. Отсе найлїпший примір, як треба бути осторожним з купном всїлякого насіня.

Переписка господарска.

М. Вар. в Яс.: Дуже добра книжка о лїченю зьвірят домашних вийшла в польскій мові: „Zwierzę domowe w stanie zdrowym i chorym". (Переклад дра М. Паньковского з нїмецкого дїла проф. Steuert-а: „Vom gesunden u. kranken Thier"). Можете виписати собі з книгарні Ґубриновича і Шмідта у Львові.

Трудолюб в Буків.: Єсть таке товариство, а єго адреса: Komitet c. k. gal. Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie, ul. Słowackiego. 8. До сего товариства належать по найбільшій части властителї більших посїлостий, і оно має свої відділи по повітах. Членьска вкладка що року по 10 К. Оно дає своїм членам на приховок расову рогату худобу, бозроги і вівці, але мусить впевнити ся, що ті члени уміють і можуть так ходити коло зьвірят, даних на приховок, щоби й товариство не мало шкоди і член мав з того хосен. Длятого в таких справах порозумівае ся оно зі своїми відділами повітовими. Добре було би, щоби Ви в своїх сторонах розпитали де в якім дворі про відділ того товариства і хто там єсть єго предсїдателем, та насамперед з ним порозуміли ся і попросили о поміч та пораду, бо зараз за то, що впишете ся в члени і заплатите вкладку, не дістанете худобу на приховок.

Всячина господарска.

— Четверо телят нараз. З Тумиря коло Маріямполя доносять нам, що там у мельника Максима Геви мала корова нараз четверо телят, 2 бички і 2 телички але всї до кількох днів погинули. Корова зовсім здорова.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— Другу виставу дробу у Львові устроює краєве товариство годівлї дробу, в часі від 17 до 19 мая, на площи вистави. Виставлені будуть: 1) Краєвий дріб; — 2) дріб расовий; — 3) голуби; — 4) крілики; — 5) сьпіваючі птиці; — 6) дріб різаний, тучений, яйця і пера, а крім того: пляни і взірці курників, посудини, знаряди, паша, препарати анатомічні, дїла і рисунки, відносячі ся до годівлї дробу.

— В справі нищення хрущів маєвих видало ц. к. Намістництво окружник до всїх старостів, щоби они впливали на селян і спонукували їх до нищення сего шкідника.

— **Цїна збіжа** у Львові 11 марта: Пшениця 8·75 до 8·90; жито 6·60 до 6·75; овес 7·10 до 7·40; ячмінь пашний 5·60 до 5.90; ячмінь броварний 6·50 до 7·50; ріпак 13·25 до 13·50; льнянка 10·75 до 11·25; горох до вареня 8·50 до 13·—; вика 7·75 до 8·50; бобик 6·— до 6·50; гречка 6·75 до 7·50; кукурудза готова 6·— до 6.25; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 60·— до 100·—; конюшина шведска 60·— до 95·—; тимотка 28·— до 38·—. — В Чернівцях платила ся дня 10 с. м.: пшениця 8·50 до 8·70; жито 6·80 до 6·90; ячмінь пашний 5·40 до 5·75; ячмінь броварний 6·35 до 6·65; овес селяньский 6·60 до 6·70, двірский 6·85 до 7·10; кукурудза готова 5·15 до 5·20; фасоля 6·90 до 7·25; горох 7·50 до 850.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 12 марта. Pester Lloyd заперечує вісти о мнимій подорожи Цїсаря Франц Йосифа до Петербурга і о гостні царя Николая у Відни.

Льондон 12 марта. Доносять з Шанґаю що після наспівшої там депеші з Пекіну, мало росийске правительство згодити ся на жаданє хіньского правительства, аби росийскі войска полишили Манджурию за 18 місяців по підписаню договору.

Льондон 12 марта. Анґлїйскі часописи пишуть, що король Едвард VII. в дорозі до Кан задержить ся два дни в Парижи і відвідає президента Любета. Почин в тїй справі мав вийти від самого короля.

Гобокен 12 марта. Парохід „Дайчлянд" виїхав вчера в полудне з кн. Генриком пруским на повне море в повороті до Німеччини.

Надіслане.

— **Женьский інститут** руского тов. педаґоґічного у Львові при ул. Сави ч. 3 може приймити ще кілька панночок.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

— А хиба і проводиря Паакера напав той злий дух, про котрого ти розказуєш? — спитав малий.

— Може бути — відповіла стара — але він, кажуть, такий завзятий, що аж казить ся. Тепер би він і головою наложив, коби лиш то осягнути, що єму годі. Коли би твоя панї Неферт стала єго жінкою, то він би може успокоїв ся! Та до чого тото пусте балаканє? Менї треба ще зайти до оттого золотого шамету, де нинї всї сходять ся, що мають мошонки повні гроший, та поговорити там з господинею —

— А тобіж чого від неї? — спитав Нему.

— Тота мала Уарда за рікою — відповіла стара — незадовго видужає ся. Таже ти єї недавно знову видів. Хибаж не красна вибрала ся з неї дівчина? Така красна що аж чудо! Побачу, що менї схоче заплатити господиня, коли би я єї до неї привела. А у дівчини такі легонькі ноги як у ґазелї і могла би за кілька недїль вивчити ся добре танцювати, треба лиш щоби добре учила ся.

Нему поблід і сказав рішучо:

— Не роби того!

— Чому нї — спитала стара — як би можна добре заробити?

— Бо я тобі не кажу — шепнув карлик охриплим голосом.

— От дивіть ся! — сказала чарівниця.— Ти би хотів бути моєю Нефертою, а я маю бути твоєю мамою Катуті! Але говорім на правду: чи ти видів ся з малою і хотів би-сь з нею оженити ся?

— Та так — відповів Нему. — Коли осягнемо нашу цїль, то Катуті пустить мене на волю і зробить з мене богача. Тогди я собі куплю у сусїда Пінема єго внучку і возьму єї собі за жінку. Побудую собі дім близько суду та буду давати раду позиваючим і запизваним як той горбатий Сент, що тепер їздить по улицях власним возом.

— Гм — сказала стара. — То добре знати; але чи то може не запізно. Дівчина в горячці говорила о єрею із Сеті'вого дому, котрий на приказ Аменї'го навідував ся до неї. То хороший мужчина, котрий готов би єї взяти в свою опіку. Він же, як кажуть, сином городника а єго кличуть Пентауром.

— Пентаур? — спитав малий. — Пентаур? Таже у него така горда постава і таке лице як у померлого могаря та й він пре ся в гору, дуже високо понад всїх; але єму незадовго скрутять єго горді вязи.

— Тим лїпше — сказала на то стара. — Уарда була як-раз для тебе, она добра і скромна та й не можна знати...

— Що не можна знати? — спитав карлик.

— Хто була єї мама; бо она не була з наших. Зайшла сюди з чужини, а они знайшли у неї якусь дорогоцїнність з якимсь рідким письмом. Скоро она буде твоєю, треба буде ту річ показати военним плїнникам, бо може хтось з них буде міг прочитати то чуже письмо. То знаю напевно, що она походить з доброго роду, бо Уарда то викапана єї матїр і ще коли прийшла на сьвіт, виглядала як би дитина якогось вельможі. Ти сьмієш ся, ти дурний! Через мої руки перейшли тисячі не мовлят, а коли їх приносять до мене в лахах, то я все таки можу пізнати, чи їх родичі з великих панів чи з простих людий. Будова ноги то показує та й инші знаки. То нехайже Уарда лишить ся там де єсть; я тобі поможу. Коли буде що нового, то дай менї знати.

(Дальше буде).

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского**
Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греции, Швециї і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	**Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	**Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5 —	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.
Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.
Непорочне почате *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.
Христос при кирнници з Самаританкою *Караччього* величини 37½×63 цм. . 4 зр.
Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.
Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній літературі, есть літератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїарда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продае **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).